

Številka: 007-72/2016/5

Datum: 24.3.2017

**Ministrstvo za infrastrukturo
Direktorat za kopenski promet**

Zadeva: Dodatno mnenje IP k dopolnjenemu predlogu sprememb Zakona o motornih vozilih

Zveza: vaš dopis št. 007-230/2016/38-02121246, z dne 2. 3. 2017

Spoštovani,

Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) je dne 9. 3. 2016 prejel dopolnjeno besedilo predloga novega Zakona o motornih vozilih (v nadaljevanju predlog ZMV-1). V nadaljevanju vam na podlagi 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Ur. l. RS, št. 86/04, 113/05, 51/07 in 67/07, v nadaljevanju ZVOP-1) posredujemo dodatno mnenje IP z vidika varstva osebnih podatkov.

IP uvodoma ugotavlja, da je bilo v skladu s pripombami IP iz mnenja št. 007-72/2016/3 z dne 27. 9. 2016 k prvotnemu besedilu predloga ZMV-1 (v dopolnjenem besedilu predloga zakona to vsebino urejajo predvsem členi 57, 59, 67 in 72) besedilo dopolnjeno v delu, ki se nanaša na uvedbo sistema videonadzora preskuševalnih stez za tehnične preglede vozil, pri čemer pa IP izpostavlja, da v 57. členu še vedno ni določen namen izvajanja videonadzora, niti namen, za katerega lahko posamezni v 5. odstavku 57. člena predloga zakona navedeni subjekti dostopajo do podatkov videonadzora. Prav tako ta namen ni opredeljen v nadaljevanju (člena 67 in 72) glede pravice dostopa do videonadzornega sistema za pooblaščen osebe Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa (v nadaljevanju agencija) in inšpektorjev, pristojnih za nadzor nad izvajanjem določb predloga zakona. Niti niso zbirke posnetkov videonadzora opredeljene v VI. Poglavlju predloga ZMV-1, ki sicer določa zbirke podatkov, ki se vodijo na podlagi zakona.

Predlog ZMV-1 tako tudi nikjer izrecno ne določa, kdo naj bi upravljal tako nastale zbirke (osebni) podatkov s posnetki videonadzornih sistemov. Posredno in iz obrazložitvev lahko sklepamo, da bo takšno zbirko vodila vsaka strokovna organizacija zase, vendar to ni povsem nedvoumno jasno razvidno. Prav tako glede na spodaj navedeno nekoliko nerodno dikcijo ni jasno razvidno, v katerih zbirkah naj bi se ti podatki potem hranili in posledično po kakšnem režimu bo potekalo brisanje v primeru uvedbe postopka za odvzem pooblastila. Ni razvidno, ali bodo ti posnetki ostali hranjeni v okviru posamezne strokovne organizacije ali zgolj v okviru organa, ki vodi postopek odvzema pooblastila (kar se zdi primernejše).

Pozdravljamo dejstvo, da je predlagatelj poskusil določiti nabor podatkov, ki naj bi se pri tem zbirali in nadalje obdelovali (posnetek preskuševalne steze in podatek o datumu in času vstopa in izstopa vozila iz prostora), vendar pa ta v zakonu še vedno ni povsem jasno in nedvoumno določen. Vsebinsko namreč 5. odstavek 57. člena glede nabora osebnih podatkov določa le: »*Videonadzor preskuševalnih stez za tehnične preglede vozil obsega podatke o datumu in času vstopa in izstopa vozila iz prostora.*« Ni torej razvidno, kaj naj bi bilo na posnetkih in kot opozarjamo zgoraj tega tudi ni mogoče razbrati iz namena vzpostavitve videonadzora, saj ta ni določen.

IP zato predlaga, da se s ciljem enoznačne jasne opredelitve nabora, namena in upravljavca zbirk posnetkov videonadzora preskuševalnih stez te določbe ustrezno dopolnijo.

IP po pregledu predlaganih dopolnitev predloga zakona posledično še ugotavlja, da iz besedila predloga ZMV-1 dejansko še vedno ni razvidno, kako naj bi se izvajal dostop do videonadzornega sistema s strani različnih pooblaščenih organizacij oziroma organov, ki ga predlog zakona ureja. Besedilo namreč opredeljuje pravico do »dostopa do videonadzornega sistema« za zgoraj navedene pooblaščen osebe in ne pravico do podatkov oz. posnetkov.

81. člen predloga ZMV-1 pa, kot ugotavlja IP, določa, da naj bi načine in postopke nadzora nad vozili v cestnem prometu in pri delu s kmetijskimi in gozdarskimi stroji podrobneje predpisal minister pristojen za promet.

Ni torej jasno, ali je v okviru navedenega morda še vedno načrtovan prvotno zamišljeni neposredno elektronski dostop pooblaščenih oseb agencije in inšpektorjev do samih videonadzornih sistemov ali ne. Če je temu tako, bi posledično v besedilu predloga zakona moralo biti to jasneje zapisano in določene tudi varovalke s ciljem zagotavljanja ustavno dopustne in predvsem sorazmerne obdelave osebnih podatkov. Če pa temu ni tako, bi moralo to iz zakona jasno izhajati. V predlogu ZMV-1 bi bilo torej treba jasno opredeliti v vseh primerih poleg namenov tudi predvideno obliko obdelave (ali gre torej za dostop do podatkov oz. posameznih posnetkov na podlagi utemeljene zahteve za namene posameznega postopka oz. druge oblike nadzora) ali za pravico do prostega pregledovanja vseh posnetkov videonadzornega sistema (in za morebitne druge namene). Sama narava ene ali druge oblike obdelave namreč pomeni bistveno drugačne vrste poseg v zasebnost in predvsem drugačna tveganja zlorab, kar je treba pri sprejemu zakona s ciljem pravočasne vzpostavitve ustreznih varovalk upoštevati.

IP zato predlaga, da se s ciljem enoznačne jasne opredelitve dopustnih oblik obdelave osebnih podatkov iz zbirk posnetkov videonadzora preskuševalnih stez in dostopnih pravic ter ločeno tudi dostopa do samega sistema te določbe predloga ZMV-1 ustrezno dopolnijo.

IP v luči zgoraj navedenega in tudi nekaterih drugih določb predloga ZMV-1 ponovno opozarja, da morajo biti v skladu z Ustavo RS in ZVOP-1 zbiranje, obdelovanje, namen uporabe, nadzor in varstvo tajnosti osebnih podatkov urejeni z zakonom. Na to še posebej opozarjamo zaradi potencialne neustreznosti in neskladnosti posameznih določb predloga ZMV-1 z 38. členom Ustave RS, saj je iz posameznih določb mogoče razbrati, da naj bi nabor, namen in načine obdelave ter pravice dostopanja do osebnih podatkov podrobneje predpisal minister v podzakonskem aktu.

Tako npr. 21. člen govori o 'podatkovnih zbirkah o vozilih' v zvezi s postopki identifikacije – ne določa pa katere zbirke naj bi to bile; 27. člen določa, da naj bi s podzakonskimi akti uredili številne vidike postopka registracije, tudi takšne, ki bodo najverjetneje vključevali nove oblike in/ali namene obdelave dodatnih osebnih podatkov izven zakonsko določenih; 47. člen določa, da minister predpiše obliko, vsebino in postopek za izdajo potrdila in obvestila iz 51. člena ZMV-1; 61. člen določa, da minister pristojen za promet podrobneje predpiše vsebino, hrambo in način vodenja evidenc iz 60. člena predloga ZMV-1; podobno 66. člen določa za evidence iz 62. člena.

V vseh navedenih primerih bi lahko šlo za določanje namenov in nabora osebnih podatkov ter upravljavcev in oblik obdelave poleg tistih, ki so določeni z zakonom, v podzakonskih aktih, kar z vidika 38. člena Ustave RS ni dopustno. Kot smo že opozorili v predhodnem mnenju IP, lahko namreč podzakonski akt določa tehnično-izvedbena pravila glede zbiranja in obdelave osebnih podatkov, zavarovanja osebnih podatkov ipd. ne more pa predstavljati konstitutivnega predpisa, s katerim se določa nastanek, vsebina, namen zbiranja in obdelave osebnih podatkov v posameznih evidencah oz. zbirkah.

IP zato predlaga, da predlagatelj navedene določbe ustrezno dopolni in poskrbi, da bodo za vse oblike obdelave osebnih podatkov, ki so potrebne za namen doseganja ciljev ZMV-1 z zakonom določeni tako nabor, namen, upravljavci posameznih zbirk osebnih podatkov, ki bodo vzpostavljene na podlagi ZMV-1 kot tudi vse oblike obdelave osebnih podatkov (vključno s povezovanjem zbirk osebnih podatkov) in posledično pravice posameznih drugih uporabnikov osebnih podatkov iz zbirk za namene izvajanja ciljev ZMV-1.

V zvezi z določbami 6. odstavka 65. člena predloga ZMV-1 IP ponovno opozarja, da bi bilo navedeno besedilo mogoče razumeti na način, da se dodatno oži izvajanje pravice posameznikov do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki, ki jo zakonsko opredeljuje ZVOP-1 in na njegovi podlagi sprejet pravilnik z

vidika stroškov. V tem smislu je zato besedilo predlagane določbe tega odstavka dejansko odveč, saj je do teh podatkov (in več) posameznik upravičen že na podlagi 30. in 31. člena ZVOP-1, oženje te pravice pa ne bi bilo skladno z ZVOP-1.

V zvezi stroški za uveljavljanje pravic posameznikov po 30. in 31. členu ZVOP-1 pa IP ponovno ugotavlja, da zgolj podzakonski akt (predviden v drugi točki 66. člena predloga ZMV-1) v delu, ki se nanaša na pravice posameznikov glede seznanitve z lastnimi osebnimi podatki v zbirkah iz 62. člena ne sme določati stroškov uveljavljanja teh pravic drugače, kot to določa ZVOP-1 in na njegovi podlagi sprejet Pravilnik o zaračunavanju stroškov pri izvrševanju pravice posameznika do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki (Ur. l. RS, št. 85/07 in 5/12).

IP zato predlaga ustrezno dopolnitev oziroma črtanje določb v delu, ko te urejajo uveljavljanje pravice do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki v nasprotju z ZVOP-1.

V skladu z navedenim predlagamo, da predlog zakona ustrezno dopolnite in smo na voljo za morebitna dodatna pojasnila.

S spoštovanjem,

Mojca Prelesnik, univ.dipl.prav.,
Informacijska pooblaščenka

Pripravila:
Alenka Jerše,
namestnica informacijske pooblaščenke